

3. Ex ante: перспективні думки, засновані на результатах минулої та сучасної діяльності.

Презентація остаточної оцінки роботи вчителя повинна враховувати спостереження та контрольний нагляд, а також враховувати дидактичну доцільність роботи вчителя, думки студентів (наприклад, через анонімні опитування) [5], а також знання та використання знань випускників, отриманих в результаті практичної реалізації навчального плану викладача, а також інших згаданих вище елементів.

Тільки з урахуванням усіх цих компонентів оцінка дидактичної діяльності завершується і відповідає фактичному залученню викладача до процесу навчання студентів. Надійність і об'єктивність виконаного контролю діяльності працівника, що здійснюється чітким і прозорим чином, надає оцінці сенсу. Оцінка дидактичної функції викладача вимагає величезної заангажованості тих, хто оцінюють, і є багатогранною.

Література

1. Educational Documentation and Information. UNESCO, 184, 1972, s. 16-25.
2. Cwer A. Academic teacher of the 21st century. Master-student relations in reality of higher education facilities in Poland (reflective approach). Zbiór materiałów Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji: „Rozwój umiejętności zawodowych pracownika pedagogicznego”. Тернопіль 2018. - P. 345 - 347.
3. Educational Documentation and Information. UNESCO, 184, 1972, s. 16-25.
4. Cwer A. Academic teacher of the 21st century. Master-student relations in reality of higher education facilities in Poland (reflective approach). Zbiór materiałów Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji: „Rozwój umiejętności zawodowych pracownika pedagogicznego”. Тернопіль 2018. - P. 345 – 347.
5. Pierwiastkowe przepisy pedagogiczne Komisji Edukacji Narodowej z lat 1773-1776. Lublin, 1923.
6. Instrukcje dla wizytatorów generalnych szkół Komisji Edukacji Narodowej 1774-1794. Wrocław, 1976.
7. Education in the United States. A Brief overview. U. S. Department of Education, September 2003; American Universities and College, Fourteenth Edition, Walter de Gruyter, New York, Berlin, 1992; „Educational Studies: A Journal of the American Educational Studies Association, Vol. 41, 2007.

УДК 37.035:37.016

Цвінтух О.В.

викладач української мови та літератури
ДНЗ «Подільський центр ПТО»

ЛІТЕРАТУРА ТА ВИМОГИ СУЧАСНОСТІ

Проблема удосконалення форм і методів викладання української літератури, пристосування до нових умов життя останнім часом не виходить з розряду актуальних для освіти.

Сучасна школа повинна насамперед піклуватися про розвиток особистостей. Чи не тому ми часто бачимо світ у чорно-білих кольорах, що в

ньому так мало людей, які мають свої думки, переконання?

Сьогодні мало у кого виникають сумніви, що література – предмет надзвичайно важливий і потрібний. Саме він допомагає розвивати власні думки, дати волю фантазії, бути не тільки читачем, а й глядачем, режисером і співавтором. Педагогічне завдання цього предмету полягає у тому, щоб створити гармонійну, всебічно розвинену особистість, яка вміє грамотно висловити свою думку. Адже література – це модель поведінки. Література збуджує не лише емоції, а й думку, стимулює власний духовний, творчий пошук [1].

Література – це мистецтво, мистецтво слова, яке торкається душі. Наскільки яскравим, образним, точним та виразним буде це слово, залежить від особистості викладача. Ось і прагнуть педагоги, щоб зацікавленість наших учнів літературою була щирою, непідробною, органічною.

Навчати літератури – це не тільки давати певну суму загальних біографічних знань про авторів, героїв і відомостей з теорії літератури, а й дати належний рівень морально-естетичного розвитку, мистецтва, культури мовлення та поведінки легко, проте ефективно [2].

Справді вчитель творить людську душу, розвиває почуття. Ще Аристотель вважав, що якщо ми піклуємося лише про розумовий розвиток молодої людини, забуваючи про необхідність розвитку її почуттів, ми йдемо назад, а не вперед.

У педагогіці існує багато різноманітних форм та методів інноваційного навчання, спрямованих на якісне засвоєння знань учнями, розвиток їх розумової діяльності, виявлення умінь та навичок критичного осмислення проблем, набуття досвіду самостійного опрацювання навчального матеріалу, пошукової роботи, набуття якостей, які стануть у нагоді в подальшому розвитку самоосвіти і самореалізації учнів закладів професійної (професійно-технічної) освіти.

Одним із пріоритетів інноваційного навчання є групова та індивідуальна форма навчання. Акцент за цією формою навчання зміщений передусім на творчу імпровізацію педагога, на його взаємодію з учнями. Довіра, повага, спілкування, стимуляція почуття гідності, здатності відповідати за себе є головним фактором групової та індивідуальної форм роботи. Учень розвиває свою індивідуальність у спільному вирішенні творчих завдань, коли залучається його життєвий досвід і отримані знання. Іншим пріоритетом є диференціація навчання, коли урізноманітнюються форми і методи навчальної діяльності, коли опорою стає вміння школярів самостійно здобувати знання. Самооцінка учнів перетворюється на головний фактор оцінювання особистих досягнень. Навчання, таким чином, перетворюється на спілкування між людьми в отриманні нової інформації [3].

Які б технології не обрав учитель, необхідно завжди пам'ятати, що кожен прийом, метод хороший, якщо він насамперед допомагає формуванню мислення учнів, їхній пошуковій діяльності, зорієнтованій на розвиток індивідуальних задатків та нахилів особистості. Яким би багатим і цікавим матеріалом не оперував учитель, ефективність занять буде залежати від

активності самих дітей. Особливо вони пам'ятають ті заняття, у яких брали безпосередню участь, тому інтерактивні методи навчання є частиною особистісно зорієнтованого навчання, оскільки сприяють соціалізації особистості, усвідомлення себе як частини колективу, своєї ролі і потенціалу [4].

Тому перед вчителями-мовниками закладів професійної (професійно-технічної) освіти постає важлива і складна задача, для вирішення якої потрібні знання, енергія, пошук нових шляхів. Кожен, хто пов'язаний із викладанням літератури, знає, що засвоюється матеріал тим легше і краще, чим більше зацікавлений у ньому той, хто навчається, чим більше він захоплений навчанням.

Література

1. Кроки до компетентності та інтеграції в суспільство: Науково-методичний збірник. – К., 2000.
2. Плиско К. Принципи, методи і форми навчання української мови. – Х.: Основа, 1995.
3. Пометун О. І. та ін. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посіб. – К.: А.С.К., 2005. – 192 с.
4. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. – К., 2002. – 135 с.

УДК 377.62

Чекригіна Г.Б.

заступник директора з
науково-методичної роботи
ДНЗ «Подільський центр ПТО»
anna.chekrygina@gmail.com

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ УЧНІВ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС

Основне завдання навчального закладу – виховати компетентного випускника, конкурентоспроможного у сучасному світі, здатного творчо вирішувати будь-які життєві проблеми, готового до безперервної освіти. Сьогодні необхідно створити таку систему навчання, яка б задовольняла освітні потреби кожного учня відповідно до його здібностей, інтересів і можливостей. Учень – головна фігура навчально-виховного процесу. Учня не вчать, а він вчиться завдяки тому, що бере активну участь у тих питаннях, які хоче вивчати, бере на себе відповідальність за процес і результат навчання [1].

Завдання викладача полягає в пошуку засобів, які можуть забезпечити для учня реалізацію його внутрішньої свободи і вияв ініціативи. Тому педагоги державного навчального закладу «Подільський центр професійно-технічної освіти» активно впроваджують інформаційно-комунікаційні технології в навчально-виховний процес [2].

Використання інформаційно-комунікаційних технологій саме для нашого Центру якраз і полягає у тому, щоб по можливості інтенсифікувати навчальний